

228. Már keresztet vállra vettem

Walesi dallam

Már ke - resz - tem_ váll - ra vet - tem,

Sér - ted min - dent el - ha - gyok.

Min - de - nem_ vagy,- ár - va let - tem,

Hon - ja - vesz - tett szív_ va - gyok.

Vá - gyat,- célt a múlt - nak ad - tam,

Nincs már_ ben - nem vak re - mény,

Mé - gis gaz - dag_ úr ma - rad - tam:

Is - ten és a menny e - nyém.

2. Ember bánthat és zavarhat – Szíved áldott menedék. Sorsom próbál és sanyargat – Édes csenddel vár az ég. Nincsen bűn, mely könnyet adjon, Míg szerelmed van velem, Nincs öröm, mely elragadjon, Hogyha nem benned lelem.

3. Kegyelemből dicsőségbe Szállj, hited majd szárnyat ad! S az örök menny fénykörébe Bevezet majd szent Urad. Véget ér itt küldetésed, Elszáll vándoréleted, Üdvösséggé lesz reményed, Égi látássá hited.

Henry Francis Lyte (1793–1847)